

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 28.11.2007
COM(2007) 746 definitief

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat betreft de behandeling van verzekerings- en financiële diensten

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1) ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Dit voorstel voor een verordening bevat bepalingen ter uitvoering van artikel 135, lid 1, onder a) tot en met g), en artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde. Deze bepalingen verduidelijken de btw-vrijstellingsregels voor verzekerings- en financiële diensten, teneinde meer uniformiteit in de toepassing van de btw-vrijstelling te bewerkstelligen, meer rechtszekerheid te creëren en de administratieve lasten van marktdeelnemers en overheden te verminderen. Dit voorstel behelst het volgende:

- de toepassing van de btw-vrijstelling wordt afhankelijk gesteld van objectieve economische criteria;
- er wordt verduidelijkt dat de vrijstelling geldt voor iedere component van een verzekerings- of financiële dienst die een afzonderlijk geheel vormt en het kenmerkende en essentiële karakter van de vrijgestelde dienst in kwestie heeft;
- voor verzekerings- en financiële diensten wordt het gemeenschappelijke geharmoniseerde begrip "bemiddeling" ingevoerd.

Met dit voorstel wordt beoogd nadere invulling te geven aan deze punten om zo de rechtszekerheid te verhogen en de administratieve lasten van marktdeelnemers en overheden te verminderen. Te dien einde worden het begrip "bemiddeling" en de voorwaarden die zijn vastgelegd in artikel 135, lid 1, onder a) tot en met g), artikel 135, lid 1 bis, en artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG, in specifieke economische scenario's geplaatst. Dit resulteert in niet-uitputtende opsommingen van gevallen ten aanzien waarvan in de richtlijn is bepaald dat zij ofwel onder de btw-vrijstelling voor verzekerings- en financiële diensten vallen ofwel van deze vrijstelling zijn uitgesloten. Om een voorbeeld te geven: in artikel 2 van de verordening is bepaald dat "verzekering en herverzekering" betrekking heeft op levensverzekeringen, ongeacht of het individuele of collectieve levenspolissen betreft, en op verzekerde pensioenen en lijfrenten voor zover de verzekering, het pensioen of de lijfrente het sterfte- of langlevensrisico dekt. Op die manier voorkomt de verordening potentiële geschillen, aangezien ze in vele gevallen een duidelijke oplossing biedt. Zo wordt de rechtszekerheid verhoogd.

De verordening zal ook rechtstreeks toepasselijk zijn in elke lidstaat en de administratieve lasten van marktdeelnemers en belastingautoriteiten aanzienlijk helpen verminderen. In vele gevallen moesten de marktdeelnemers immers fiscaal advies inwinnen bij onafhankelijke consultants en vaak dienden zij in omslachtige en langdurige onderhandelingen met nationale ministeries van Financiën na te gaan of een specifieke dienst al dan niet onder de btw-vrijstelling viel. Ook de lokale belastingdiensten kampten met hoge administratieve lasten omdat zij met de nationale ministeries van Financiën moesten afstemmen welke gedragslijn zij in specifieke gevallen dienden te volgen. In de gevallen die in de verordening duidelijk zijn geregeld, zullen marktdeelnemers en overheden de btw-vrijstelling voor verzekerings-

en financiële diensten juist kunnen toepassen zonder dat deze lasten op hen drukken.

Ten aanzien van bemiddeling bij verzekerings- en financiële diensten kan het voorstel slechts in een beperkt aantal gevallen een duidelijke oplossing bieden. Dit is te wijten aan het feit dat het begrip "bemiddeling" en de invulling die eraan wordt gegeven, nog altijd sterk is verweven met het nationale burgerlijke recht en daardoor sterkt varieert. Om ook voor deze diensten meer rechtszekerheid te creëren, voorziet de verordening in objectieve criteria die moeten worden toegepast wanneer wordt geëvalueerd of een dienst een afzonderlijke daad van bemiddeling vormt.

In de verordening is aangesloten bij de toepasselijke jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie, zodat rekening is gehouden met algemeen aanvaarde beginselen voor de identificatie van relevante kenmerken van verzekerings- en financiële diensten.

- **Algemene context**

De definities van de vrijgestelde verzekerings- en financiële diensten zijn achterhaald en hebben geleid tot een verschillende uitlegging en toepassing door de lidstaten. De stakeholders worden geconfronteerd met een uiterst complexe juridische situatie met uiteenlopende administratieve praktijken, wat voor rechtsonzekerheid bij marktdeelnemers en belastingautoriteiten zorgt. Deze rechtsonzekerheid heeft geresulteerd in een groeiend aantal rechtszaken en hogere administratieve lasten voor marktdeelnemers en belastingdiensten in verband met de toepassing van de vrijstellingen. Daarom moeten de btw-vrijstellingsregels voor verzekerings- en financiële diensten worden verduidelijkt, teneinde meer rechtszekerheid te creëren en de administratieve lasten van marktdeelnemers en belastingdiensten te verminderen. Dezelfde conclusie werd getrokken in een openbare raadpleging van de stakeholders in 2006 en in een in opdracht van de Commissie verrichte onafhankelijke studie ("Study to increase the Understanding of the Economic Effects of the VAT Exemption for Financial and Insurance Services").

- **Bestaande bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied**

Artikel 135, lid 1, onder a) tot en met g), artikel 135, lid 1 bis, en artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad; met het voorliggende ontwerpvoorstel voor een verordening op basis van artikel 397 worden evenwel voor het eerst uitvoeringsbepalingen vastgesteld voor de toepassing van de btw-vrijstelling voor verzekerings- en financiële diensten.

- **Samenhang met andere beleidsgebieden en doelstellingen van de EU**

Waar dit mogelijk was, is met de nieuwe definities nauwer aansluiting gezocht bij de regelgeving van de interne markt (bv. beleggingsfondsen, ratings, derivaten).

Dit voorstel maakt deel uit van de strategie van de Commissie voor de vereenvoudiging van de regelgeving (maatregel 66 van COM(2006) 690). De vereenvoudigingen komen zowel de marktdeelnemers als de belastingautoriteiten van de lidstaten ten goede. De "winst" kan evenwel niet in cijfers worden uitgedrukt.

Het voorstel verhoogt de rechtszekerheid en vermindert de administratieve lasten van marktdeelnemers en nationale belastingautoriteiten. Aangezien de kostengevolgen

positief zijn, zouden er ook geen negatieve gevolgen mogen zijn voor de prijs van verzekerings- en financiële diensten voor de eindverbruiker.

2) RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbende partijen**

Wijze van raadpleging, belangrijkste geraadpleegde sectoren en algemeen profiel van de respondenten

Op het Fiscalis-seminar in december 2004 in Dublin zijn de verschillende knelpunten voor de marktdeelnemers geanalyseerd, met name het fenomeen van de outsourcing, en hebben zowel de marktdeelnemers als de lidstaten de conclusie getrokken dat een wetgevingsinitiatief van de diensten van de Commissie noodzakelijk is.

In het vervolg op dit seminar heeft de Commissie een onafhankelijk deskundige een studie laten verrichten om meer inzicht te verwerven in de economische gevolgen van de btw-vrijstelling voor financiële en verzekeringsdiensten, en heeft zij met de lidstaten en intern bilateraal overleg gevoerd, wat heeft geresulteerd in de opstelling van een overzicht van de fundamentele problemen die in kaart waren gebracht en de mogelijke technische oplossingen. Deze problemen zijn besproken met de stakeholders en de lidstaten op de belastingconferentie van mei 2006 in Brussel.

In maart 2007 heeft een tweede Fiscalis-seminar plaatsgevonden met als doel de betrokken ambtenaren van de nationale belastingdiensten vertrouwd te maken met het beleid dat de wijzigingen in het regelgevingskader stuurt en met de economische factoren die de grensoverschrijdende financiële integratie voortstuwen. Ook problemen in verband met de praktische uitvoering van de huidige wetgeving zijn aan bod gekomen.

Samenvatting van de reacties en hoe daarmee rekening is gehouden

Alle reacties bevestigden dat de rechtsonzekerheid en de daaruit voortvloeiende administratieve lasten het grootste probleem waren dat als eerste moet worden aangepakt. Het voorstel voor een verordening komt hier volledig aan tegemoet.

Van 9 mei 2006 tot 9 juni 2006 heeft via het internet een openbare raadpleging plaatsgevonden. De Commissie heeft 82 reacties ontvangen. De resultaten zijn beschikbaar op

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/article_2447_en.htm.

- **Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid**

Betrokken wetenschaps- en kennisgebieden

Studie om meer inzicht te verwerven in de economische gevolgen van de btw-vrijstelling voor financiële en verzekeringsdiensten (opdracht Taxud/2005/AO-006).

Gebruikte methode

Onafhankelijke externe studie.

Belangrijkste geraadpleegde organisaties en deskundigen

Price Waterhouse Coopers

Samenvatting van de ontvangen en gebruikte adviezen

Er zijn geen mogelijk ernstige risico's met onomkeerbare gevolgen genoemd.

De conclusies van de studie, de eigen analyse van de Commissie en de reacties van de stakeholders bij de openbare raadpleging waren grotendeels gelijklopend, waardoor de Commissie de noodzakelijke prioriteiten kon vastleggen en zich op de meest passende oplossingen kon concentreren. Het voorstel voor een verordening sluit aan bij deze prioriteiten.

Wijze waarop het deskundigenadvies beschikbaar is gemaakt voor het publiek

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm

- **Effectbeoordeling**

De onderzochte mogelijkheden zijn uitvoerig beschreven in de effectbeoordeling.

Heffing tegen nultarief (blz. 31), uitbreiding van het toepassingsgebied van vrijgestelde diensten (blz. 32), uniforme beperkte aftrek van voorbelasting (blz. 33), mogelijkheid om voor belastingheffing te kiezen (blz. 34), grensoverschrijdende btw-entiteiten (blz. 37), juridische eenheden en grensoverschrijdende transacties (blz. 37), btw-samenwerkingsverbanden (blz. 38), kostendelingsregelingen (blz. 41), verlaagd btw-tarief voor ingekochte diensten (blz. 44), en andere mogelijkheden (blz. 44).

De Commissie heeft een effectbeoordeling volgens het werkprogramma verricht (rapport in Taxud-document 15570).

3) JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

- **Samenvatting van de voorgestelde maatregel**

Dit voorstel omvat twee maatregelen:

- opsommingen van gevallen die onder de btw-vrijstelling voor verzekerings- en financiële diensten vallen dan wel van de vrijstelling zijn uitgesloten;
- specificering van objectieve criteria die moeten worden toegepast wanneer wordt geëvalueerd of een dienst een afzonderlijke daad van bemiddeling vormt.

- **Rechtsgrondslag**

Artikel 397 van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad.

- **Subsidiariteitsbeginsel**

Het voorstel betreft een gebied dat onder de exclusieve bevoegdheid van de Gemeenschap valt. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

- **Evenredigheidsbeginsel**

Het voorstel is om de volgende reden(en) in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel:

In het complexe fiscale kader voor verzekerings- en financiële diensten kan er slechts één juiste uitlegging van de vrijstelling voor verzekerings- en financiële diensten bestaan die in de gehele Gemeenschap van toepassing is. Dit doel kan alleen worden verwezenlijkt door de invoering van de voorgestelde uitvoeringsbepalingen, omdat daarin duidelijke gevallen worden omschreven van diensten die onder de btw-vrijstelling voor verzekerings- en financiële diensten vallen en van diensten die van de vrijstelling zijn uitgesloten.

Het aantal rechtszaken, met name prejudiciële procedures bij het Europese Hof van Justitie, is de afgelopen tien jaar aanzienlijk toegenomen. Het merendeel van deze zaken had betrekking op de uiteenlopende toepassing van de definities van de vrijgestelde verzekerings- en financiële diensten. Duidelijke definities en economische criteria beperken het conflictgehalte en scheppen zo een klimaat van rechtszekerheid waarin de administratieve lasten om, eventueel met meerdere lidstaten, overeenstemming te bereiken over de toepassing van de regels aanzienlijk worden verminderd.

- **Keuze van instrumenten**

Voorgesteld instrument: verordening.

Andere instrumenten zouden om de volgende reden(en) ongeschikt zijn:

Een verordening is rechtstreeks toepasselijk waardoor de marktdeelnemers niet langer juridische duidelijkheid over de toepassing van de vrijstelling hoeven te zoeken bij de ministeries van Financiën van verschillende lidstaten. Wanneer het geval in de verordening is geregeld, kan de passende btw-behandeling rechtstreeks door de lokale belastingdiensten worden toegepast.

4) GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Gemeenschap.

5) AANVULLENDE INFORMATIE

- **Vereenvoudiging**

Het voorstel voorziet in vereenvoudiging van wetgeving, vereenvoudiging van administratieve procedures voor overheidsinstanties (EU of nationaal) en vereenvoudiging van administratieve procedures voor private partijen.

De verordening zal rechtstreeks toepasselijk zijn in elke lidstaat en vergemakkelijkt de toepassing van de btw-vrijstelling voor verzekerings- en financiële diensten door

gevallen op te sommen die onder de vrijstelling vallen dan wel van de vrijstelling zijn uitgesloten.

De lokale belastingdiensten kampen met hoge administratieve lasten omdat zij met de nationale ministeries van Financiën moeten afstemmen welke gedragslijn zij in specifieke gevallen dienen te volgen. Ook de ministeries van Financiën moeten voor deze afstemming aanzienlijke middelen inzetten. In vele gevallen biedt de verordening een duidelijke oplossing en zullen de autoriteiten de btw-vrijstelling voor verzekerings- en financiële diensten juist kunnen toepassen zonder dat deze lasten op hen drukken.

In vele gevallen moesten de marktdeelnemers fiscaal advies inwinnen bij onafhankelijke consultants en vaak dienden zij in omslachtige en langdurige onderhandelingen met nationale ministeries van Financiën na te gaan of een specifieke dienst al dan niet onder de btw-vrijstelling viel. In vele gevallen biedt de verordening een duidelijke oplossing en zullen de marktdeelnemers de btw-vrijstelling voor verzekerings- en financiële diensten juist kunnen toepassen zonder dat deze lasten op hen drukken.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat betreft de behandeling van verzekerings- en financiële diensten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde¹, en met name op artikel 397,

Gezien het voorstel van de Commissie²,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bestaande btw-vrijstellingsregels voor financiële en verzekeringsdiensten die zijn vastgesteld in Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde³, zijn achterhaald en worden op uiteenlopende wijze uitgelegd en toegepast. De complexiteit van de regelgeving en de verschillen in administratieve praktijken veroorzaken rechtsonzekerheid bij marktdeelnemers en belastingautoriteiten. Deze onzekerheid heeft aanleiding gegeven tot talrijke geschillen en heeft de administratieve lasten verhoogd. Er moet derhalve worden verduidelijkt welke verzekerings- en financiële diensten zijn vrijgesteld, om aldus meer rechtszekerheid te creëren en de administratieve lasten van marktdeelnemers en autoriteiten te verminderen.
- (2) Richtlijn 2006/112/EG is gewijzigd bij Richtlijn 20xx/xxx/EG wat betreft de behandeling van verzekerings- en financiële diensten, teneinde rekening te houden met ontwikkelingen in de markt voor financiële diensten. Teneinde een uniforme toepassing van artikel 135, lid 1, onder a) tot en met g), en van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG te garanderen en een eenduidig antwoord te geven op de vraag of een dienst krachtens die bepalingen is vrijgesteld, moet worden verduidelijkt welke diensten onder de in artikel 135, lid 1, onder a) tot en met g), van die richtlijn genoemde categorieën vallen en welke ervan zijn uitgesloten.
- (3) Het is dienstig regels vast te stellen als antwoord op specifieke toepassingsvragen teneinde op dat gebied in de gehele Gemeenschap een consistente handelwijze te bewerkstelligen. Er dient meer duidelijkheid te worden gecreëerd ten aanzien van diensten die onder artikel 135, lid 1, onder a) tot en met g), en artikel 135, lid 1 bis,

¹ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 20xx/xxx/EG (PB L xxx).

² PB C [...] van [...], blz. [...].

³ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

van Richtlijn 2006/112/EG vallen. Gelet op de complexiteit van de markten voor financiële diensten en de voortdurende ontwikkeling van nieuwe producten mag geen uitputtende opsomming worden gegeven van gevallen die onder de vrijstelling vallen dan wel ervan zijn uitgesloten.

- (4) Er heerst onzekerheid over de btw-behandeling van bepaalde diensten die een afzonderlijk geheel vormen maar tegelijkertijd ook een component zijn van een verzekerings- of financiële dienst. Daarom is het passend een nadere opsomming te geven van bepaalde diensten die het kenmerkende en essentiële karakter van de vrijgestelde diensten in kwestie hebben, alsook van andere diensten die dat karakter niet hebben. Gelet op de criteria die het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zijn jurisprudentie heeft ontwikkeld, dient in aanmerking te worden genomen of de diensten in kwestie de financiële of juridische situatie van de partijen bij een vrijgestelde handeling wijzigen dan wel of zij slechts een materiële of technische dienst vormen.
- (5) Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel is het voor de verwezenlijking van de doelstelling om een grotere eenvormigheid bij de toepassing van het bestaande btw-stelsel te bewerkstelligen, noodzakelijk en passend voorschriften vast te stellen ter uitvoering van artikel 135, lid 1, onder a) tot en met g), artikel 135, lid 1 bis, en artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG. Deze verordening gaat overeenkomstig artikel 5, derde alinea, van het Verdrag niet verder dan nodig is om de beoogde doelstelling te verwezenlijken.
- (6) Het is noodzakelijk en passend dat Richtlijn 20xx/xxx/EG en deze verordening vanaf dezelfde datum van toepassing zijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Hoofdstuk I

Onderwerp

Artikel 1

Deze verordening behelst maatregelen ter uitvoering van artikel 135, lid 1, onder a) tot en met g), artikel 135, lid 1 bis, en artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG.

Hoofdstuk II

Vrijgestelde verzekerings- en financiële diensten

Artikel 2

Onder de in punt 1 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "verzekering en herverzekering" valt ten minste het volgende:

- (1) levensverzekeringen, ongeacht of het individuele of collectieve levensverzekeringsovereenkomsten betreft, en verzekerde pensioenen en lijfrenten voor zover de verzekering, het pensioen of de lijfrente het sterfte- of langlevensrisico

dekt, daaronder begrepen de diagnose van een dodelijke ziekte, de diagnose van een levensbedreigende ziekte, invaliditeit ten gevolge van een slechte gezondheid, blijvende invaliditeit, overlijden ten gevolge van een ongeval, en behoefte aan langdurige zorg;

- (2) arbeidsongeschiktheids- en werkloosheidsverzekering;
- (3) ziektekostenverzekering;
- (4) gevarenverzekering, daaronder begrepen dekking tegen brand, overstroming, natuurrampen, ongevallen, machinebreuk, misdaden en terrorisme;
- (5) aansprakelijkheidsverzekering;
- (6) verzekering tegen financiële verliezen;
- (7) retrocessie, coassurantie en pooling van verzekering of herverzekering.

Artikel 3

1. Onder de in punt 2 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van de "verlening van krediet" valt de verstrekking van ten minste het volgende:

- (a) leningen, al dan niet verstrekt door een consortium, daaronder begrepen leningen verstrekt als element van financiering in combinatie met de levering van goederen of diensten, op voorwaarde dat dit financieringselement geen integrerend deel uitmaakt van de vergoeding;
- (b) leningen onder dekking van onroerend goed, daaronder begrepen hypothecaire leningen;
- (c) leningen onder dekking van roerende goederen, daaronder begrepen verpanding;
- (d) kredietfaciliteiten waarbij een persoon tot een vastgesteld bedrag over middelen kan beschikken.

2. Onder de in punt 2 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van de "verlening van krediet" valt niet het volgende:

- (a) overeenkomsten waarbij betaling in termijnen of betalingsuitstel wordt verleend met betrekking tot de levering van goederen of diensten;
- (b) verlening van krediet in verband met huurkoop- en leasekoopovereenkomsten waarbij de vergoeding voor het krediet integrerend deel uitmaakt van de vergoeding voor de huurkoop en de leasekoop;
- (c) verstrekking van debet- en prepaid-kaartdiensten.

Artikel 4

1. Onder de in punt 3 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "garantiestelling voor schuldvorderingen" valt de verstrekking van ten minste het volgende:

- (a) kredietverzuimswaps;
- (b) zekerheidstellingen voor douaneschulden.

2. Onder de in punt 3 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "garantiestelling voor schuldvorderingen" valt niet het volgende:

- (a) garantieverplichtingen voor de reparatie en de vervanging van gebrekkige goederen;
- (b) overdracht van vermogensbestanddelen als onderpand voor een schuld die niet voortvloeit uit de verlening van krediet;
- (c) zekerheidsverbintenissen voor uitstaande huurbetalingen of betalingen wegens het niet voldoen van huurbetalingen;
- (d) exportkredietgaranties;
- (e) verbintenissen van niet-geldelijke aard.

Artikel 5

1. De in punt 4 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "financieel deposito" omvat ten minste het volgende:

- (a) zichtdeposito's (direct opeisbare deposito's);
- (b) spaardeposito's;
- (c) termijndeposito's en deposito's met vaste looptijd;
- (d) deposito's in de vorm van spaarbewijzen;
- (e) spaarbiljetten;
- (f) deposito's in ruil voor een gegarandeerde lijfrente of een uitkering ineens bij pensionering, daaronder begrepen deposito's in het kader van een pensioenspaarplan;
- (g) kapitalisatieproducten;
- (h) verzekerde pensioenen en lijfrenten waarbij de dekking van het sterfte- of langlevensrisico slechts een nevendienst vormt.

2. Onder de in punt 4 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "financieel deposito" valt niet het volgende:

- (a) bewaargeving van voorwerpen voor verzamelingen of van instrumenten die rechten, vorderingen of titels belichamen;

- (b) huur van safeloketten en beveiligde ruimten.

Artikel 6

Onder de in punt 5 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "rekeningbeheer" valt ten minste het volgende:

- (1) beheer van depositorekeningen;
- (2) beheer van betaalrekeningen;
- (3) storting op, overboeking naar en opneming van geld van een bankrekening, al dan niet langs elektronische weg;
- (4) rekeninggebonden chequediensten;
- (5) automatische opdrachten;
- (6) automatische incasso;
- (7) toegang tot en gebruik van internet- en telefonisch bankieren;
- (8) rekeninggebonden debetkaart- en chipkaardiensten;
- (9) clearing en overboeking van gelden tussen financiële ondernemingen;
- (10) overdracht van geld van een specifieke rekening naar andere betaalmiddelen zoals telefoonkaarten, beltegoeden en andere middelen waarmee goederen of diensten kunnen worden betaald;
- (11) rekeninggebonden geldtel- en geldsorteerdiensten;
- (12) toekenning van kredietfaciliteiten.

Artikel 7

Onder de in punt 6 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "wisselen van valuta's" valt niet het volgende:

- (1) handelingen betreffende voorwerpen voor verzamelingen, zoals gouden, zilveren of uit een ander metaal geslagen munten en bankbiljetten die gewoonlijk niet als wettig betaalmiddel worden gebruikt of munten van numismatisch belang;
- (2) omwisseling van valuta's die geen wettig betaalmiddel zijn.

Artikel 8

1. Onder de in artikel 135, lid 1, onder d), van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "terbeschikkingstelling van contant geld" valt ten minste het volgende:

- (a) handmatige of automatische uitgifte van contant geld;

- (b) reischequediensten;
- (c) niet-rekeninggebonden chequediensten;
- (d) documentair krediet;
- (e) omwisseling van bankbiljetten en munten van eenzelfde valuta.

2. Onder de in artikel 135, lid 1, onder d), van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "terbeschikkingstelling van contant geld" valt niet het volgende:

- (a) handelingen betreffende voorwerpen voor verzamelingen, zoals gouden, zilveren of uit een ander metaal geslagen munten en bankbiljetten die gewoonlijk niet als wettig betaalmiddel worden gebruikt of munten van numismatisch belang;
- (b) uitgifte van valuta's die geen wettig betaalmiddel zijn.

Artikel 9

Onder de in punt 8 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "levering van effecten" valt de verstrekking van ten minste het volgende:

- (1) eigen-vermogensinstrumenten, daaronder begrepen aandelen;
- (2) instrumenten die de verbintenis tot terugbetaling van een schuld vertegenwoordigen, daaronder begrepen schuldbekentenissen, obligaties en bedrijfsobligaties, promessen, schuldtitels in euro's en ander verhandelbaar schuld papier ("commercial papers");
- (3) hybride effecten, daaronder begrepen preferente aandelen, warrants, converteerbare instrumenten in de vorm van obligaties of preferente aandelen die in gewone aandelen van de uitgevende vennootschap kunnen worden omgezet;
- (4) instrumenten die het bezit van rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging vertegenwoordigen, zoals open-end en closed-end fondsen, trackers, onderlinge fondsen en pensioenfondsen, hedgefondsen en vastgoedbeleggingsfondsen.

Hoofdstuk III

Vrijgestelde bemiddelings- en beheersdiensten

Artikel 10

1. Voor de toepassing van punt 9 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG wordt een activiteit als een afzonderlijke daad van bemiddeling aangemerkt wanneer aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- (a) de tussenpersoon heeft de bevoegdheid om de dienstverrichter of de cliënt van de vrijgestelde verzekerings- of financiële dienst te binden;

- (b) de activiteit kan leiden tot het ontstaan, de instandhouding, de wijziging of het tenietgaan van rechten en verplichtingen van de partijen met betrekking tot een vrijgestelde verzekerings- of financiële dienst;
- (c) de activiteit bestaat in advisering die gespecialiseerde kennis met betrekking tot een vrijgestelde verzekerings- of financiële dienst behelst.

2. Wanneer in andere dan de onder lid 1 vallende situaties een dienst op zodanige wijze is gestandaardiseerd dat hij op basis van voorafgaande instructies kan worden verleend, wordt hij niet als een afzonderlijk daad van bemiddeling aangemerkt voor de toepassing van punt 9 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG.

Artikel 11

1. Onder de in punt 9 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "bemiddeling bij verzekerings- en financiële handelingen" valt ten minste het volgende:

- (a) diensten bestaande in de onderhandeling over productvoorwaarden;
- (b) aandelen- en hypotheekbemiddeling.

2. Onder de in punt 9 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "bemiddeling bij verzekerings- en financiële handelingen" valt niet het volgende:

- (a) gestandaardiseerde diensten van callcenters;
- (b) brandhosting, webhosting, andere webdiensten of hostingdiensten;
- (c) reclame- en andere voorlichtingsdiensten.

Artikel 12

1. Onder de in punt 11 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "beheer van beleggingsfondsen" valt ten minste het volgende:

- (a) strategisch en tactisch vermogensbeheer en vermogensallocatie, daaronder begrepen valuta- en risicobeheer;
- (b) operationeel vermogensbeheer, daaronder begrepen aandelenselectie, besluitvorming en -uitvoering, aan- en verkoopbeslissingen met betrekking tot beleggingen, saldering van transacties, voorkeeps overleg met makelaars, administratie van en toezicht op transacties en nakoops overleg met makelaars en bewaarnemer;
- (c) verlening van garanties, daaronder begrepen het beheer van een hedgeportefeuille;
- (d) administratie van aandelen of rechten van deelneming, daaronder begrepen distributie en contacten met trustees;
- (e) totstandbrenging en afhandeling van leningen van aandelen en obligaties;

- (f) verwerking, daaronder begrepen op geautomatiseerde wijze, van fondsorders;
- (g) markt- en bedrijfsanalyses;
- (h) prestatiemetingen, daaronder begrepen rapportage over beleggingsprestaties en analyse van rendementstoerekening;
- (i) verrichting van waarderingen, opstelling van verzoeken om belastingteruggaaf, verstrekking van beheersinformatie en berekening van de netto intrinsieke waarde;
- (j) bewaring, bewaarneming van en toezicht op effecten;
- (k) toezicht op het fonds door de depositaris;
- (l) uitkering van opbrengsten aan cliënten en uitoefening van stemrecht bij volmacht.

2. Onder de in punt 11 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde definitie van "beheer van beleggingsfondsen" valt niet het volgende:

- (a) externe audit van het fonds, marketing en beheer van de overheadkosten van het fonds;
- (b) ontwikkeling van systemen, zoals planning en implementatie van nieuwe technologie, grote verbeteringen van bestaande systemen en onderhoud van systemen;
- (c) diensten met betrekking tot de naleving van wet- en regelgeving.

Hoofdstuk IV

Diensten met het kenmerkende en essentiële karakter van een vrijgestelde dienst

Artikel 13

1. Voor de toepassing van artikel 135, lid 1 bis, van Richtlijn 2006/112/EG wordt ten minste het volgende geacht het kenmerkende en essentiële karakter van een vrijgestelde dienst te hebben:

- (a) portefeuillebeheer;
- (b) uitgifte van contracten en certificaten die het recht van de cliënt op een vrijgestelde verzekerings- of financiële dienst vertegenwoordigen;
- (c) overdracht, verlenging, wijziging en annulering van contracten met betrekking tot een vrijgestelde verzekerings- of financiële dienst;
- (d) ratingdiensten, daaronder begrepen de beoordeling van de kredietwaardigheid van verrichters of cliënten van verzekerings- of financiële diensten;
- (e) waardering van financiële zekerheden.

2. Voor de toepassing van artikel 135, lid 1 bis, van Richtlijn 2006/112/EG wordt het volgende niet geacht het kenmerkende en essentiële karakter van een vrijgestelde dienst te hebben:

- (a) bewaarneming;
- (b) administratieve taken;
- (c) incasseren of invorderen van schulden;
- (d) juridische dienstverlening, verslaggeving, audit en boekhouding;
- (e) diensten met betrekking tot de naleving van wet- en regelgeving;
- (f) identiteits-, witwasbestrijdings- en fraudebestrijdingscontroles;
- (g) gegevensverzamelingsdiensten voor de recycling van bankbiljetten en munten;
- (h) marketing, onderzoek, inventarisatie en ontwikkeling van nieuwe producten of mogelijkheden;
- (i) ontwikkeling en levering van software;
- (j) huur van safeloketten en andere beveiligde ruimten;
- (k) diensten die het recht of de optie verlenen om goederen of diensten te ontvangen.

Artikel 14

1. Het volgende wordt aangemerkt als een dienst met het kenmerkende en essentiële karakter van "verzekering en herverzekering" zoals omschreven in punt 1 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG:

- (a) dekking van risico's;
- (b) risico- en beleggingsbeheer;
- (c) afhandeling van schadegevallen;
- (d) uitgifte van niet-verhandelbare verzekeringsderivaten.

2. Het verrichten van schadetaxaties wordt niet aangemerkt als een dienst met het kenmerkende en essentiële karakter van "verzekering en herverzekering" zoals omschreven in punt 1 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG.

Artikel 15

Het volgende wordt aangemerkt als een dienst met het kenmerkende en essentiële karakter van "verlening van krediet" zoals omschreven in punt 2 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG:

- (1) berekening, maken van prognoses en bewaking van kredietrisico's en verliezen ingevolge kredietrisico's, daaronder begrepen kredietstrategie;
- (2) toekenning van kredieten;
- (3) registratie, organisatie en bewaking van betalingen uit hoofde van een krediet;
- (4) uitgifte van kredietderivaten;
- (5) waardering van niet-financiële zekerheden.

Artikel 16

1. Het volgende wordt aangemerkt als een dienst met het kenmerkende en essentiële karakter van "garantiestelling voor schuldvorderingen" zoals omschreven in punt 3 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG:

- (a) organisatie en bewaking van schuldgarantie-instrumenten;
- (b) derivaten ter dekking van kredieten.

2. De verkoop van in beslag genomen goederen na wanbetaling op een hypotheek wordt niet aangemerkt als een dienst met het kenmerkende en essentiële karakter van "garantiestelling voor schuldvorderingen" zoals omschreven in punt 3 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG.

Artikel 17

Het volgende wordt aangemerkt als een dienst met het kenmerkende en essentiële karakter van handelingen betreffende een "financieel deposito" zoals omschreven in punt 4 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG:

- (1) sorteren en tellen van geld met het oog op de verrichting van een deposito;
- (2) opgave van depositosaldo's, berekening van rente, opstelling van rekeningafschriften en overzichten van verplichtingen;
- (3) berekening van belastingen en vergoedingen voor de opzegging van pensioenspaarplannen;
- (4) budgettering van rekeningen, daaronder begrepen economische haalbaarheidsstudies ter beoordeling van de vraag van cliënten;
- (5) bewaarneming van depositocertificaten;
- (6) geautomatiseerde inontvangstneming van deposito's;
- (7) uitgifte van depositoderivaten.

Artikel 18

1. Het volgende wordt aangemerkt als een dienst met het kenmerkende en essentiële karakter van "rekeningbeheer" zoals omschreven in punt 5 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG:

- (a) diensten tussen bedrijven ten behoeve van de overboeking van gelden tussen geldrekeningen en de clearing van de overboeking;
- (b) diensten in verband met het lidmaatschap van, de toetreding tot of het abonnement op betaalkaarten of –systemen in het kader van een rekening;
- (c) beveiligde controlediensten ten behoeve van de juiste verwerking van overboekingen van gelden tussen geldrekeningen;
- (d) afgifte van zakelijke en niet-zakelijke afschriften;
- (e) betalingscontrole;
- (f) uitgifte van rekeninggebonden chequeboeken.

2. Het volgende wordt niet aangemerkt als een dienst met het kenmerkende en essentiële karakter van "rekeningbeheer" zoals omschreven in punt 5 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG:

- (a) druk van chequeboeken;
- (b) levering van blanco kaarten;
- (c) internethosting;
- (d) verhuur van terminals en andere toestellen voor de verwerking van kaartbetalingen.

Artikel 19

1. Het volgende wordt aangemerkt als een dienst met het kenmerkende en essentiële karakter van "wisselen van valuta's" of "terbeschikkingstelling van contant geld" als bedoeld in artikel 135, lid 1, onder d), van Richtlijn 2006/112/EG:

- (a) afgifte van zakelijke en niet-zakelijke afschriften in verband met de omwisseling en distributie van bankbiljetten en munten;
- (b) door financiële instellingen aan elkaar verleende operationele diensten met betrekking tot geldautomaten;
- (c) uitgifte van contracten voor spot- en termijntransacties, futures, currency swaps, valutaopties en valutaswaps;
- (d) uitgifte van valutaderivaten.

2. Het volgende wordt niet aangemerkt als een dienst met het kenmerkende en essentiële karakter van "wisselen van valuta's" of "terbeschikkingstelling van contant geld" als bedoeld in artikel 135, lid 1, onder d), van Richtlijn 2006/112/EG:

- (a) bewaarneming en opslag van geld;
- (b) koerierdiensten en beveiligd vervoer;
- (c) publicatie van wisselkoersinformatie;
- (d) plaatsing van geldautomaten.

Artikel 20

Het volgende wordt aangemerkt als een dienst met het kenmerkende en essentiële karakter van "levering van effecten" zoals omschreven in punt 8 van artikel 135 bis van Richtlijn 2006/112/EG:

- (1) uitgifte van opties, futures en termijncontracten voor effecten;
- (2) uitgifte van equity swaps en andere totale-opbrengstswaps in effecten;
- (3) uitgifte van verhandelbare schuldderivaten, daaronder begrepen renteswaps;
- (4) prestatiemeting, rating, maken van prognoses en bewaking van effecten;
- (5) organisatie en bewaking van transacties in het kader van een effectencontract, daaronder begrepen eventuele stemrechten.

Hoofdstuk V Slotbepalingen

Artikel 21

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van ... [datum van omzetting van de richtlijn + 1]

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

*Voor de Raad
De voorzitter*